ΜΙΑ ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Προδομένη νεολαία

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

8. - Σεξουαλική ἐλευθερία καί ἄλλα παραμύθια

ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Τοῦ ἀπεσταλμένου μας. —

ΠΩΣ συμπεριφέρονται τά κορίτσια, πού σπουδάζουν μακρυά ἀπό τά σπίτια τους; Πῶς ἀντιμετωπίζουν τό πρόβλημα τῆς μοναξιᾶς τους; Ἔχουν αὐτή τή «σεξουαλική ἐλευθερία», γιά τήν ὁποία τόσος λόγος γίνεται τά τελευταῖα χρόνια;

● ΓΥΡΩ ἀπ' αὐτά τά θέματα, εἶχα μιά σειρά συζητήσεων, μέ τά ἴδια τά κορίτσια—φοιτήτριες τοῦ «Ἀριστοτελείου». Πρίν, ὅμως, ἀπό τά κορίτσια, συνάντησα τήν δεσποινίδα Καμτσίδου, ἀνώτερο στέλεχος τῆς ΧΕΝ. Νά τί εἴπαμε:

— Πῶς ἀντιδροῦν οἱ κοπέλλες, πού μένουν στό Οἰκοτροφεῖο τῆς ΧΕΝ, στήν προσπάθειά τους νά περιορίσουν τή μοναξιά πού νοιώθουν, ζώντας μακρυά ἀπό τούς δικούς τους;

— Νά σᾶς πῶ. Τά κορίτσια, πολλές φορές, ἀντιδροῦν ὅπως κάθε ἄνθρωπος πού θά βγῆ... Ἀντιδροῦν σάν παιδιά. Σάν παιδιά πού ἔφυγαν ἀπό τά σπίτια τους, πού δέν ἔχουν ποῦ νά χαϊδευτοῦν, πού νά κάνουν τά πεισματάκια τους, ποῦ νά ποῦν ὅτι δέν τούς ἀρέσει τό φαγητό, γιά νά τραβήξουν λιγάκι τήν προσοχή ἐπάνω τους. Ἔχουν μιά μοναξιά. Νομίζουμε ὅτι οἱ νέοι σήμερα θέλουν νά βγαίνουν. Ἄν ἔλθετε Κυριακή ἐδῶ, Κυριακή ἀπόγευμα, πού δέν ἔχουν σχολεῖο, θά δῆτε πάρα πολλά κορίτσια ἀπό τήν ἐπαρχία νά κάθωνται κάτω στό σαλόνι. Δέν ἔχουν ποῦ νά πᾶνε...

— Αὐτό ποῦ τό ἀποδίδετε;

— Εἶναι ξένες μέ τόν τόπο. Βέβαια, σέ ἕνα σινεμά, ἕνα θέατρο, κάποτε - κάποτε θά πᾶνε. Δέν ἔχουν ὅλες, βλέπετε, καί τούς πόρους. Καί θέλουν καί συντροφιά. Νά γίνουν δύο - τρεῖς καί νά πᾶνε. Μοναχές δέν βγαίνουν. Εἶναι περιορισμένες. Εἶναι ἀκόμα μέ τή νοοτροπία τῶν γονιῶν τους. Καί θά δῆτε, νά φεύγουν ἀποδῶ, νά πηγαίνουν νά βρίσκουν μιά φιλενάδα τους στή «Φοιτητική Ἑστία», νά κάθωνται ἐκεῖ μιά ὥρα, κι' ὕστερα νά γυρίζουν καί οἱ δυό ἐδῶ, γιά νά ξανακαθήσουν μιά ὥρα. Δέν ἔχουν πῶς νά περάσουν τήν ὥρα τους.

— Βρίσκετε ὅτι τά παιδιά αὐτά, ἔχουν μεγάλη μοναξιά ἐδῶ;

— Ἔχουν, ἔχουν... Ὅσο κι' ἄν νομίζουμε ὅτι οἱ νέοι σήμερα εὔκολα προσαρμόζονται καί εὔκολα λύνουν τά προβλήματά τους, ἔχουν μοναξιά.

— Αὐτή ἡ μοναξιά, πῶς ξεπερνιέται; Μέ τό νά πᾶνε μέ μιά φιλενάδα τους ἤ μέ τό νά βροῦν ἕνα φίλο;

— Νά σᾶς πῶ. Καί τά δυό. Ἴσως νἄχουν στό μυαλό τους τή σκέψη, ὅτι ἐδῶ θά βροῦν κάποιον ἄνθρωπο, μέ τόν ὁποῖο θά συνδεθοῦν. Ἀλλ' αὐτό, συμβαίνει σέ κάθε ἄνθρωπο. Πάντως, τό νά ἀναζητήσουν φίλο, γιά νά λύσουν τό πρόβλημα τῆς μοναξιᾶς, δέν θά τό κάνουν ὅλες. Μισές - μισές. Τά κορίτσια, πολύ συχνά, ἔχουν τήν παλιά ἀντίληψη, ὅτι θά βροῦν ἐδῶ τόν ἄνθρωπο τῆς ζωῆς τους. Ὄχι ἕνα φίλο, πού θά καλύψη κάποιες ὧρες ψυχαγωγίας. Ἐλπίζουν πάντα, ὅτι θά βροῦν τόν σύζυγο. Τό φίλο, πού θά γίνη σύζυγος.

ΔΥΣΚΟΛΗ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ

— Διαπιστώνετε μιά δυσχέρεια προσαρμογῆς τῶν παιδιῶν στίς νέες συνθῆκες τῆς ζωῆς τους;
— Ναί. Σχετική.
— Πῶς ἐκδηλώνεται;
— Ἐκδηλώνεται μέ πολλούς τρόπους. Δέν δυσκολεύονται νά ἀκολουθήσουν ὅλα τά ἐξωτερικά γνωρίσματα... Κοπελλίτσες πού ἔρχονται πολύ συμμαζεμένες καί «παραδοσιακές», ἄς τό ποῦμε, στό ντύσιμό τους, σέ λίγο καιρό δέν ξεχωρίζουν ἀπό τήν Ἀθηναία ἤ τή Θεσσαλονικιά. Τά ἐξωτερικά γνωρίσματα, εὔκολα τά παίρνουν καί τά ἀφομοιώνουν. Μένει, ὅμως, ἡ νοσταλγία. Μένουν καί ἄλλα πράγματα. Ἐξαρτᾶται πῶς ἔζησαν στά σπίτια τους. Ἄν στά σπίτια τους λουζόντουσαν μιά φορά τή βδομάδα, ἐδῶ, τό ὅτι λέμε νά λούζωνται δυό καί τρεῖς, τίς κάνει νά ἀντιδροῦν. Κι' αὐτό τό ἀσήμαντο πρᾶγμα, προσθέτει κάτι στό πρόβλημα τῆς προσαρμογῆς.

— Ὕστερα, ἐδῶ, ὑπάρχει καί ἕνα πρόγραμμα ὁμαδικῆς συμβιώσεως...

— Ἕνα πρόγραμμα, ὄχι πολύ αὐστηρό. Ἡ κοπέλλα ἔχει ὁρισμένη ὥρα γιά τό πρόγευμα, σχετικῶς ὁρισμένη ὥρα γιά τό μεσημεριανό καί τό βραδινό φαγητό καί, φυσικά, μετά τίς 11...
— Κατάκλιση.
— Ὄχι κατάκλιση. Κλείσιμο τῆς πόρτας.
— Σέ περίπτωση πού δέν θά ρθῆ ἡ κοπέλλα στίς 11 τή νύχτα;
— Θά ρθῆ ἡ κοπέλλα!
— Ἄν δέν ἔρθη;
— Μά θά ρθῆ!
— Καλά, οὐδέποτε συνέβη νά ρθῆ μιά κοπέλλα ἀργότερα;
— Συνέβη κάποτε, ἀλλά ἦταν μιά περίπτωση... Ἀμέσως εἰδοποιήθηκαν οἱ γονεῖς... Καταλαβαίνετε νά ἔχουμε 85 κορίτσια καί ν' ἀνησυχοῦμε γιά τό ποῦ πῆγαν; Κατ' ἀρχήν, τό ὅριο τῆς 11ης νυκτερινῆς, δέν ἰσχύει γιά ὅλες. Ἰσχύει γιά τίς μεγαλύτερες. Αὐτές πού ξέρουμε, ὅτι ὥς τίς 10 ἔχουν φροντιστήριο... Τά παιδιά, πάντως, ἔρχονται νωρίτερα. Δέν ἔχουμε παράπονο ἀπό τέτοια πράγματα. Τά κορίτσια, ζοῦν νοικοκυρεμένα. Εἶναι μέσα στήν παράδοση.

— Δέν ἔχει γίνει ποτέ κανένα σκάνδαλο;
— Ναί. Πρίν ἀπό πολλά χρόνια ἔφυγε μιά κοπελλίτσα—ἦταν νευρωτική. Δέν τό ξέραμε ἐμεῖς. Τό ξέραν, ὅμως, οἱ δικοί της. Ἔφυγε ἀπό τό μπαλκόνι, γιά νά πάη νά βρῆ τό φίλο της. Τὄσκασε...
— Τά κορίτσια, μετά τό μεσημεριανό φαγητό, δέν εἶναι ἐλεύθερα νά πᾶνε ὅπου θέλουν;
— Εἶναι ἐλεύθερα. Ἐκτός ἐάν οἱ γονεῖς τους, μᾶς ἔχουν ζητήσει νά μή βγαίνουν.

— Ὑπάρχουν περιπτώσεις τέτοιων γονέων;
— Ὑπάρχουν... Φοβοῦνται τή μεγάλη πόλη, το ἄγνωστο. Σοῦ λένε, ὅτι «ἐμεῖς εἴμαστε ἀπό μικρό μέρος καί τό κορίτσι δέν πρέπει νά βγάλη ὄνομα» — τέτοια. Καί τά κορίτσια, ὅμως, δέν ἔχουν μεγάλες ἀντιθέσεις! Ποῦ εἶναι, λοιπόν, ἡ ἐπανάσταση τῶν νέων; Δέν τήν βλέπω. Ὅ,τι κάναμε ἐμεῖς στά νιάτα μας, τά ἴδια κάνουν καί οἱ σημερινές κοπέλλες.

ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

ΜΕ ΤΟ ΙΔΙΟ πνεῦμα μοῦ μίλησε καί ὁ συνταγματάρχης Τσουγκράνης, πού εἶναι ὑποδιευθυντής στή Β' Φοιτητική Ἑστία Θηλέων κι' ἔχει νά κάνη μέ ἑκατοντάδες κοριτσιῶν. «Τά κορίτσια, οἱ φοιτήτριες, εἶναι ριζωμένες στήν παράδοση, συμπεριφέρονται ὅπως συμπεριφερόντουσαν καί οἱ μανάδες τους...».

● ΜΕ τόν κ. Μίχα —ἐπίσης συνταγματάρχη— πού εἶναι ὑποδιευθυντής στή Φοιτητική Ἑστία Ἀρρένων, δέν χρειάσθηκε νά μιλήσω γι' αὐτό τό θέμα. Ἀλλά ἄν τοῦ χρόνου ἀνεβῶ στή Θεσσαλονίκη καί συζητήσω γιά τό ἴδιο ζήτημα, μέ τόν ταξίαρχο τοῦ Πυροβολικοῦ, πού εἶναι ὑποδιευθυντής στή Β' Φοιτητική Ἑστία Θηλέων, εἶμαι σίγουρος πώς θά μοῦ πῆ, πάνω - κάτω, αὐτά: «Τά κορίτσια τῆς Ἑστίας δέν κάνουν ὑπερβολές. Ἀκολουθοῦν πιστά τήν ἑλληνική παράδοση». Λόγια, πού μοῦ εἶπε καί ὁ κ. Παπαγιαννάκης, διευθυντής τῶν Φοιτητικῶν Ἑστιῶν — στρατηγός αὐτός.

● ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ, φαίνεται πώς εἶναι ἔτσι. Ἡ σεξουαλική ἀπελευθέρωση τῶν κοριτσιῶν, γιά τήν ὁποία γίνεται τόσος λόγος, ἰσχύει μόνο γιά ἕνα μικρό, ἀσήμαντο θάλεγα, ποσοστό φοιτητριῶν. Καί ἡ χειραφέτηση καί τά φεμινιστικά κινήματα καί τά ρέστα, εἶναι περισσότερο κουβέντες, παρά πράξη. Ἄς ἀφήσουμε, ὅμως, τά ἴδια τά κορίτσια, νά μιλήσουν:

● Η ΚΑΙΤΗ, 21 ἐτῶν, εἶναι ὄμορφη. Λεπτή, μέ πολύ χαριτωμένο πρόσωπο καί τρυφερά μάτια. Σπουδάζει στή Φιλοσοφική. Ἦλθε ἀπό τήν Ἀθήνα.
— Ἔχω φίλο. Εἶμαι 20 χρονῶν. Ὁλοκληρωμένο ἔρωτα, ὅμως, δέν ἔχω κάνει.
— Τί εἴδους ἔρωτα ἔκανες; Φιλοσοφικό;
— Ὅταν ἤμουν στήν Ἀθήνα, εἶχα δεσμό μ' ἕνα ἀγόρι. Οἱ σχέσεις μου, ὅμως, μ' αὐτό τό ἀγόρι, δέν εἶχαν φτάσει ὥς τόν ἔρωτα... Ἦταν πλατωνικές.
— Τώρα πού εἶσαι μακριά ἀπό τούς δικούς σου;
— Αὐτό δέν παίζει κανένα ρόλο. Εἶχα κι' ἐκεῖ εὐκαιρίες. Ἐδῶ, βέβαια, ἔχω πολύ περισσότερες. Γιά μένα, δέν παίζουν ρόλο οἱ εὐκαιρίες. Ἄλλους, βέβαια, τούς βοηθοῦν.
— Γιατί δέν κάνεις ὁλοκληρωμένο ἔρωτα μέ τόν φίλο σου;
— Διότι δέν εἶμαι σίγουρη πώς εἶμαι ἐρωτευμένη μαζί του.

● Η ΣΟΦΙΑ εἶναι ἀπό τήν Κέρκυρα. Ἀλλά ἀπό 5 ἐτῶν ζῆ στήν Ἀθήνα. Μᾶλλον ὄμορφη. Σπουδάζει Οἰκονομικές Ἐπιστῆμες.
— Φίλο ἔχεις;
— Δέν ἔχω.
— Στήν Ἀθήνα εἶχες;
— Οὔτε στήν Ἀθήνα.
— Δέν εἶχες ποτέ ἕνα φίλο στή ζωή σου;
— Μόνο κοπέλλες.
— Γιατί;
— Δέν ἔτυχε νά γνωρίσω ἀκόμα ἕναν ἄνθρωπο, καλό ἄς ποῦμε, γιά νά γίνη φίλος μου.
— Τώρα, πού μένεις μόνη σου, μήπως σκέφτηκες ὅτι πιθανόν νά βρῆς ἐδῶ ἕνα ἀγόρι, γιά νά κάνης μαζί του παρέα;
— Κατ' ἀρχήν, νομίζω, ὅτι δέν πρέπει νά μέ ἀπασχολῆ αὐτό τό θέμα.
— Δέν σέ ἀπασχολεῖ;
— Μέ ἀπασχολεῖ, ἀλλά δέν προσπαθῶ νά βρῶ φίλο. Ξέρω, ὅτι κάποτε θά πάρω κάποιον.
— Μέ τό «θά πάρω κάποιον» τί ἐννοεῖς;
— Θά παντρευτῶ. Θά γνωρίσω παιδιά στό Πανεπιστήμιο, ὁπωσδήποτε. Τὄχω σκεφτῆ, ἀλλά δέν δίνω μεγάλη σημασία.

Αὐτά τά δύο κορίτσια μποροῦν νά προέρχωνται ἀπό μακρινές πολιτεῖες καί χωριά. Τό πῶς ζοῦν σέ μιά πόλη - λαβύρινθο, ὅπως εἶναι ἡ Θεσσαλονίκη, εἶναι ἕνα ἰδιαίτερα σοβαρό πρόβλημα, φαινομενικά ἄσχετο πρός τό πλατύ θέμα τῆς Παιδείας στήν Ἑλλάδα.

ΚΑΙ Η ΑΛΛΗ ΟΨΗ

Η ΜΑΡΙΑ, εἶναι ἀπό τόν Πειραιᾶ. Σπουδάζει στή Φιλοσοφική. Εἶναι 22 χρονῶν. Μελαχροινή, κοντούλα, συμπαθητική.
— Μαρία, πότε πρωτοεῖχες φίλο;
— Ὅταν ἤμουν δεκατριῶν ἐτῶν.
— Ἔρωτα, σέ ποιά ἡλικία ἔκανες γιά πρώτη φορά;
— Ἐκείνη τήν ἐποχή.
— Δηλαδή, ὅταν ξεκινοῦσες γιά δῶ, δέν εἶχες σκεφτῆ ὅτι ἴσως συναντήσης στή Θεσσαλονίκη, τόν ἄνθρωπο πού θά ἔπαιζε κάποιον εἰδικό ρόλο στή ζωή σου.
— Ὄχι, ὄχι. Αὐτές οἱ ἐμπειρίες πού εἶχα ἀπό παιδί, μοῦ εἶχαν ἀφαιρέσει κάθε διάθεση γιά ὄνειρα καί δέν περίμενα νά βρῶ κάτι τέτοιο. Ἄλλωστε, δέν μοῦ ἔλειπε ἕνας ἄνθρωπος, τόν ὁποῖο θά ἔβρισκα μόλις θἄβγαινα ἀπό τό σπίτι μου.
— Ἐδῶ, ἔχεις φίλο;
— Ἔχω. Ἐρωτευμένη δέν εἶμαι. Ἔρωτα, ὅμως, κάνω.
— Βρῆκες εὔκολα φίλο ἐδῶ; Πιό εὔκολα ἀπ' ὅ,τι στήν Ἀθήνα;
— Δέν εἶχα τέτοιο πρόβλημα στήν Ἀθήνα. Ἴσως γιατί οἱ γονεῖς μου μοῦ εἶχαν ἐμπιστοσύνη καί ἤμουν ἐλεύθερη νά κάνω ὅ,τι ἤθελα. Γενικώτερα, ὅμως, γι' αὐτούς πού δέν εἶναι ἀπό τή Θεσσαλονίκη, τά πράγματα εἶναι καλά ἐδῶ, μπορεῖς εὔκολα νά κυκλοφορήσης. Γιατί, τό κυριώτερο, εἶσαι τελείως ἀποδεσμευμένη.

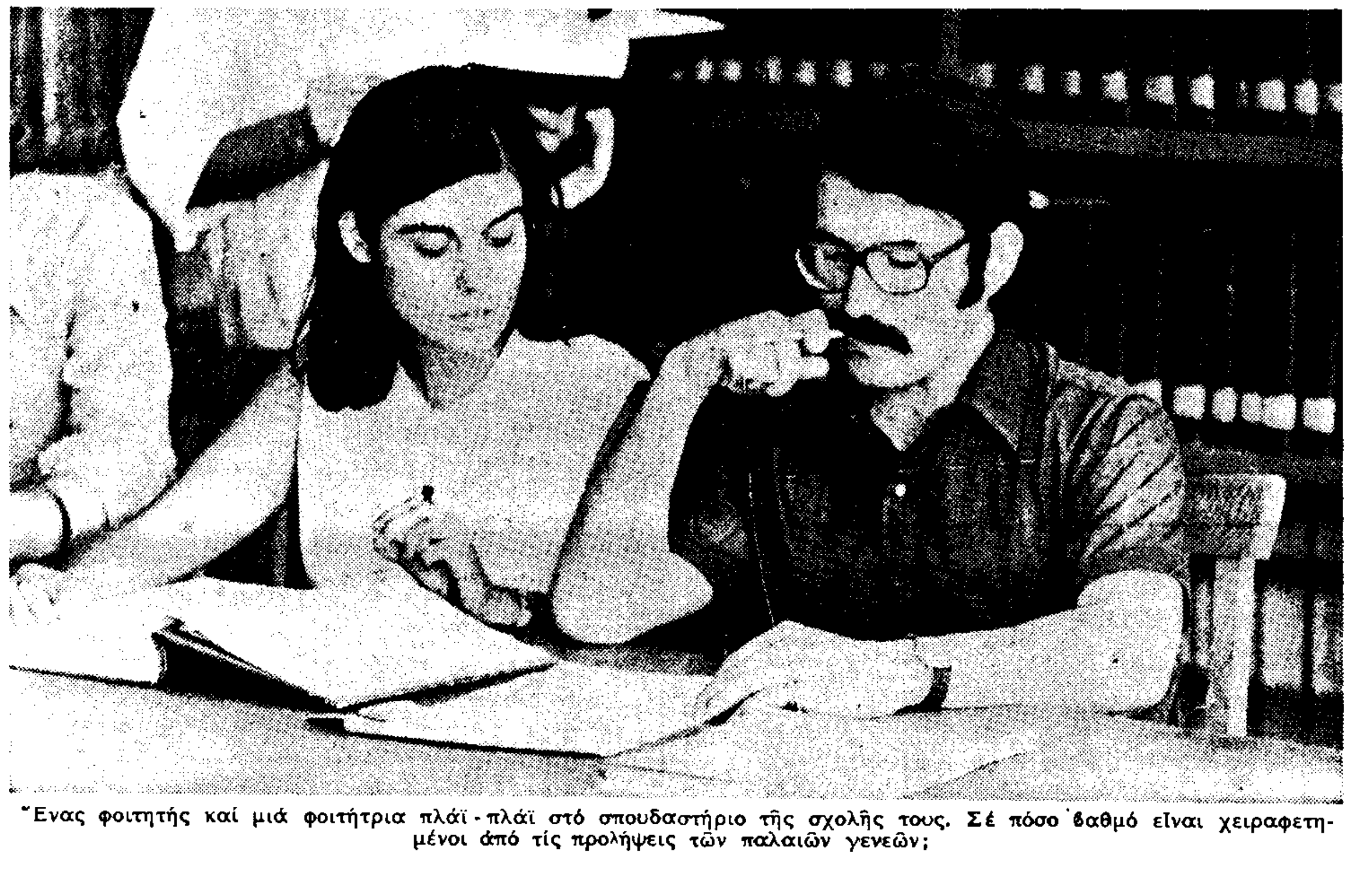

Ἕνας φοιτητής καί μιά φοιτήτρια πλάϊ - πλάϊ στό σπουδαστήριο τῆς σχολῆς τους. Σέ πόσο βαθμό εἶναι χειραφετημένοι ἀπό τίς προλήψεις τῶν παλαιῶν γενεῶν;

● Η ΧΡΙΣΤΙΝΑ, 23 ἐτῶν, εἶναι, ἐπίσης, ἀπό τόν Πειραιᾶ. Λίγο παχουλή, μέ γυαλιά, ὄχι ὄμορφη.
— Εἶμαι 23 ἐτῶν. Φίλο, γιά πρώτη φορά ἔπιασα πρό διετίας. Χωρίσαμε. Ἀπογοητεύθηκα. Ἔρωτα δέν ἔχω κάνει ἀκόμα.
— Τώρα, πού ἀνέβηκες στή Θεσσαλονίκη καί θά μένης μόνη σου, αὐτό τό πρόβλημα δέν τό ἔθεσες στό ἑαυτό σου;
— Ναί. Τό ἀντιμετώπισα καί τό ἀντιμετωπίζω. Δέν ἔχω, ὅμως, δώσει ἀπάντηση στόν ἑαυτό μου. Καί στήν Ἀθήνα εἶχα τή δυνατότητα νά κάνω ἔρωτα. Ἤμουν ἀρκετά ἐλεύθερη, γιά νά κάνω κάτι τέτοιο. Ὁ ἐρχομός μου στή Θεσσαλονίκη, δέν μοῦ δίνει, ἁπλῶς, ἐρωτική ἐλευθερία, ἀλλά ἐλευθερία κοινωνική. Μοῦ ἐπιτρέπει νά ἀποδεσμευθῶ ἀπό τό περιβάλλον μου καί νά κάνω τή ζωή πού θέλω, σέ κάθε σημεῖο. Μέ ἀπασχολεῖ αὐτό τό πρᾶγμα. Θέλω νά συνδεθῶ μ' ἕνα ἀγόρι, νά κάνω ἔρωτα κλπ., ἀφοῦ ὅμως ἐρωτευθῶ αὐτό τό ἀγόρι. Γιατί, γιά μένα, προϋπόθεση γιά νά κάνω ἔρωτα, εἶναι νά ἐρωτευθῶ προηγουμένως.

● Η ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ, εἶναι 22 ἐτῶν, ἀπό τή Μεσσηνία. Ψηλή, γεροδεμένη, μέ συμπαθητικό πρόσωπο.
— Εἶμαι 22 ἐτῶν καί οὐδέποτε εἶχα φίλους ἤ φίλες. Δέν ἔχω κάνει ἔρωτα. Πάντα, ἀπό κοριτσάκι, σκεφτόμουνα αὐτό τό θέμα — πάντα μέ ἀπασχολοῦσε καί μέ ἀπασχολεῖ. Δέν ἔχω, δυστυχῶς, οὔτε κι' ἐδῶ ἕνα φίλο. Εἶναι ἕνα πρόβλημα, πού πολύ μέ βασανίζει.
— Τό ὅτι σπουδάζεις στή Θεολογική, μήπως παίζει ρόλο, γιά τό ὅτι δέν ἔχεις φίλο;
— Ὄχι, καθόλου. Ἄλλο ἡ Ἐπιστήμη κι' ἄλλο ἡ ζωή μου.

ΜΙΑ ΚΑΛΛΟΝΗ ΛΕΕΙ...

Η ΜΙΜΙΚΑ. Καλλονή! Ἕνα κορίτσι 21 ἐτῶν, πού σπουδάζει στή Νομική. Εἶναι Σαλονικιά.
— Φίλο ἔχεις;
— Ναί.
— Μόνιμο φίλο;
— Ναί.
— Εἶσαι ἐρωτευμένη μαζί του;
— Νά σοῦ πῶ: Χρειαζόμαστε ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Ταιριάζουμε σέ πολλά πράγματα.
— Ἔρωτα κάνεις μαζί του;
— Βεβαίως.
— Σέ ποιά ἡλικία ἔκανες ἔρωτα γιά πρώτη φορά;
— Σέ ἡλικία 19 ἐτῶν.

● Η ΕΛΕΝΗ. Νόστιμη. Ἦρθε ἀπό τήν Ἀρκαδία, εἶναι 23 ἐτῶν, τελειώνει τήν Ἰατρική.
— Ὅταν ἤσουνα στήν πατρίδα σου, ἔκανες παρέα μέ ἀγόρια;
— Ὄχι. Πολύ λίγο μέ ἀπασχολοῦσε αὐτό τό θέμα.
— Ἐδῶ;
— Ἐρωτεύθηκα ἕνα συνάδελφό μου. Εἶμαι ἀρραβωνιασμένη μαζί του καί θά παντρευτοῦμε.

● Η ΣΟΦΙΑ, 23 ἐτῶν, ἀπό τήν Ἀθήνα. Γλυκειά, ἀλλά πολύ ντροπαλή. Πέμπτο ἔτος Ἰατρικῆς.
— Εἶχες φίλο στήν Ἀθήνα;
— Ὄχι. Δέν ἔτυχε νά γνωριστῶ μέ κάποιον, πού θά μποροῦσα νά τόν ἐρωτευθῶ.
— Ἐδῶ ἔτυχε;
— Ναί. Εἶμαι ἀρραβωνιασμένη μ' ἕνα συνάδελφό μου. Μόλις τελειώση τίς σπουδές του, θά παντρευτοῦμε.

● Η ΜΑΡΙΑ, 19 ἐτῶν, ἀπό τήν Πάτρα, σπουδάζει στή Νομική. Ἀρκετά ὄμορφη.
— Μένεις μόνη;
— Ὄχι. Ἦρθαν μαζί μου καί ἐγκαταστάθηκαν ἐδῶ καί οἱ γονεῖς μου.
— Γιά νά σέ προσέχουν;
— Μᾶλλον.
— Δέν εἶναι λάθος αὐτό;
— Λάθος εἶναι. Εἶμαι ὥριμη νά προφυλάξω τόν ἑαυτό μου.
— Φίλο ἔχεις;
— Ὄχι. Στήν Πάτρα, ὅμως, εἶχα. Ἐδῶ, δέν ἔχω παρέες, γιατί ὁ πατέρας μου δέν μ' ἀφήνει νά πηγαίνω μέ ἀγόρια πού δέν τά ξέρει. Δηλαδή, ἄν τοῦ πῶ ὅτι θά βγῶ μέ μιά παρέα, θά μοῦ πῆ «ποιά ἀγόρια εἶναι, δέν τά ξέρω». Στήν Πάτρα δέν ὑπῆρχε πρόβλημα, ὁ χῶρος ἦταν μικρότερος...
— Ἡ στάση τοῦ πατέρα σου δυσκολεύει τή ζωή σου;
— Πάρα πολύ. Γιατί νοιώθω μεγάλη μοναξιά.
— Θά ἔνοιωθες λιγώτερη μοναξιά, ἄν ἔκανες παρέα μ' ἕνα ἀγόρι;
— Δέν ξέρω. Μπορεῖ. Ἴσως.
— Δέν ἔχεις μιά τέτοια ἐμπειρία; Δέν ἐρωτεύθηκες ποτέ;
— Ἐρωτεύθηκα. Καί ἦταν μαγευτική ἐκείνη ἡ ἐποχή.
— Ὁ νέος αὐτός ἦταν ἀπό τήν Πάτρα;
— Ναί. Σπούδαζε στήν Ἀθήνα.
— Ὅταν ἦρθες ἐδῶ, δέν ἔκανες τή σκέψη ὅτι πιθανόν νά συναντήσης τόν ἄνθρωπο τῆς ζωῆς σου;
— Τήν ἔκανα, ἀλλά δέν ἐπεδίωξα νά τόν βρῶ. Ὕστερα, εἶναι κι' ὁ πατέρας μου. Δέν μ' ἀφήνει νά πάω σέ πάρτυ συμμαθητριῶν μου πού δέν τίς γνωρίζει.
— Ἔχεις γυρίσει ποτέ χαράματα στό σπίτι σου;
— Ὄχι, ποτέ.
— Ἀκόμα καί τότε πού ἤσουνα μέ κεῖνο τό ἀγόρι;
— Μά τότε, ἤμουνα μικρή — δεκατριῶ χρονῶν.
— Δηλαδή, οἱ σχέσεις σας ἦταν πλατωνικές...
— Βεβαίως.
— Ἔκτοτε δέν ἔχεις γνωρίσει ἄλλο ἀγόρι;
— Ὄχι. Δέν ἔχω πάει μέ ἄλλο ἀγόρι, οὔτε ἔχω κάνει ἔρωτα. Εἶμαι πολύ μικρή γιά κάτι τέτοια...
— Πόσες φίλες ἔχεις στή Θεσσαλονίκη;
— Πέντ - ἔξη.
— Πόσες ἀπ' αὐτές εἶναι παρθένες;
— Ἄ, δέν ξέρω! Ἐκεῖνες, ἰσχυρίζονται ὅτι εἶναι ὅλες. Τώρα, δέν εἶμαι σίγουρη ἄν λένε τήν ἀλήθεια...

● Η ΑΝΤΙΓΟΝΗ, 19 ἐτῶν, ἀπό τήν Ἔδεσσα, εἶναι κοντή, μαυριδερή, ἄσκημη. Σπουδάζει στή Βιομηχανική:
— Φίλο ἔχεις στή Θεσσαλονίκη;
— Ἐννοεῖτε παιδί;
— Ναί. Ἀγόρι.
— Ὄχι. Πρός τό παρόν δέ μ' ἐνδιαφέρει. Μόνο οἱ σπουδές μου μέ ἐνδιαφέρουν.
— Ἄν κάποιος νεαρός, ξανθός, ὡραῖος, σοῦ μιλήση γλυκά, τί θά κάνης; Δέν θά τοῦ μιλήσης;
— Ὄχι. Ἁπλῶς, θά τοῦ πῶ μιά καλημέρα, ἀλλά παραπέρα δέν θέλω νά ἔχω σχέσεις.
— Ἄν σοῦ προτείνη νά πιῆτε ἕνα καφέ;
— Δέν θά πάω. Θά βρῶ μιά πρόφαση. Φοβᾶμαι μήπως ἐπηρεασθῶ καί παρατήσω τό διάβασμα. Γιά νά μπορέσης νά ἀνταποκριθῆς καί στά δύο, πρέπει νά εἶσαι σαΐνι. Δέν θέλω νά πηγαίνω νά διαβάσω καί νά μή μπορῶ...

Η ΠΡΩΤΗ ΝΥΧΤΑ...

● Η ΣΤΕΛΛΑ, 22 ἐτῶν, ἀπό τήν Ἀθήνα, σπουδάζει στήν Ὀδοντιατρική. Ἀρκετά ὄμορφη, ἀλλά κάπως παχειά:
— Παρέες εἶχες στήν Ἀθήνα;
— Πολλές. Εἶχα κι' ἕναν ἐρωτικό δεσμό, ἀποτυχημένο.
— Ποιές ἦταν οἱ σχέσεις σου μ' αὐτό τό ἀγόρι;
— Μᾶλλον πλατωνικές. Ἡ πρώτη μου ἐρωτική ἐμπειρία, εἶναι συνδεδεμένη μέ τή Θεσσαλονίκη.
— Ἐρωτεύθηκες κάποιο συνάδελφό σου;
— Ναί. Καί ἀρραβωνιαστήκαμε. Τοῦ χρόνου, λέμε νά παντρευτοῦμε.

● Η ΒΕΑΤΡΙΚΗ, 19 ἐτῶν, ἀπό τή Χαλκιδική, φοιτήτρια τῆς Φιλοσοφικῆς, εἶναι λίγο χοντρούλα καί συνεχῶς γελάει.
— Ἔχεις φίλο;
— Δέν ἔχω.
— Σοῦ ἀρέσουν τ' ἀγόρια;
— Τά κυττάζω τ' ἀγόρια, ὅταν εἶναι ὡραῖα, ἀλλά δέν σκέφτομαι πονηρά.
— Τί θά πῆ "σκέφτομαι πονηρά";
— Θά πῆ ὅτι δέν ἔχω σκοπό νά τά φτιάξω μαζί τους.
— Ποιός ὁ λόγος;
— Θά φτάσουμε στό ἀπροχώρητο κι' ἐγώ δέν θέλω.
— Γιατί δέν θέλεις;
— Γιά νά δοκιμάσω αὐτό τό πρᾶγμα τήν πρώτη νύχτα τοῦ γάμου.
— Κι' ἄν δέν παντρευτῆς;
— Θά παντρευτῶ ὁπωσδήποτε!

● Η ΓΙΟΛΑΝΤΑ, εἶναι 20 ἐτῶν, ἀπό τή Δράμα. Σπουδάζει στή Νομική. Θά μποροῦσε νά εἶναι πολύ ἑλκυστική, ἄν ἐνδιαφερόταν λίγο γιά τήν ἐμφάνισή της.
— Ἔχεις φίλο;
— Ὄχι. Οὔτε θ' ἀποκτήσω.
— Γιατί;
— Γιατί ἡ κοινωνία, ὅπως τή βλέπω ἐγώ, εἶναι... Κυττάξτε, πῶς νά σᾶς πῶ, κυριαρχεῖ πολλή σαπίλα!
— Ἄν πᾶς μ' ἕνα ἀγόρι, αὐτό εἶναι σαπίλα;
— Γιά μένα, εἶναι. Γιατί, τώρα, τά ἀγόρια, δέν ζητᾶνε ἀπό τήν κοπέλλα ἁπλές σχέσεις, ἀλλά προχωρᾶνε πιό πέρα.
— Κι' αὐτό, κατά τή γνώμη σου, εἶναι σαπίλα;
— Ναί. Αὐτό, δέν θά μοῦ ἄρεσε καθόλου. Ἐγώ, θέλω νά παντρευτῶ γιά νά πάω μέ κάποιον. Καί νομίζω ὅτι αὐτό εἶναι τό σωστό. Γιά νἄχω νά θυμᾶμαι κάτι ἀπό τήν πρώτη βραδιά, ὅταν θά περάσουν τά χρόνια...

● Η ΑΡΣΙΝΟΗ, εἶναι 24 ἐτῶν, ἀπό τόν Πειραιᾶ, φοιτήτρια τῆς Φιλοσοφικῆς καί πολύ συμπαθητική.
— Ἔχεις κανένα σύνδεσμο στόν Πειραιᾶ;
— Ὄχι.
— Δέν ἔτυχε;
— Εἶναι θέμα συνθηκῶν. Ἤμουνα μπλεγμένη μέ Χριστιανικές ὀργανώσεις, κι' ἔτσι, λόγω πεποιθήσεων...
— Αὐτές τίς πεποιθήσεις τίς ἔχεις ἀκόμα;
— Ὄχι πιά...
— Ἐδῶ, ἔχεις κανένα φίλο;

Συνήθως ἐρευνῶνται τά προβλήματα πού ἔχουν σχέση μέ τήν ἐπιστήμη πού ἀκολουθεῖ ὁ σπουδαστής καί γενικώτερα μέ τήν Παιδεία. Καί ὅμως, ὑπάρχουν καί ἄλλα προβλήματα πού βαραίνουν στήν πορεία τῶν σπουδαστῶν, ὅπως εἶναι ἡ σύγχυση στόν τομέα τῶν ἠθῶν.

— Κάτι ἔχω, ἀλλά οὐσιαστικά εἴμαστε σέ διάλυση. Οὐσιαστικά, αὐτός ὁ ἄνθρωπος δέν ὑπῆρξε τίποτα γιά μένα. Τίποτα τό ἰδιαίτερο. Τόν πρῶτο καιρό πού ἦρθα ἐδῶ, ὑπέφερα πολύ ἀπό μοναξιά καί βρῆκα αὐτόν. Εἶναι μεγάλος ἄνθρωπος, 45 ἐτῶν, γιατρός.
— Ἔρωτα ἔχετε κάνει;
— Λίγες φορές καί ὄχι κανονικά. Εἶμαι παρθένα.
— Αὐτό τό πλέγμα τῆς μοναξιᾶς, τὄχεις ἀκόμα;
— Ναί, γιατί αὐτός ὁ ἄνθρωπος, δέν σήμαινε γιά μένα τίποτα. Δέν μπορῶ νά τό ἐξηγήσω. Ἔχει περιεχόμενο. Θά μποροῦσα νά κάνω παρέα μαζί του. Ἀλλά δέν μέ συγκινεῖ σάν ἄντρας.
— Πῶς θά ἀντιμετωπίσης αὐτό τό πρόβλημα τῆς μοναξιᾶς;
— Ἄν βρῶ ἕνα νέο καί ὡραῖο παιδί, γιά νά κάνω ἔρωτα, νομίζω ὅτι ὅλα θά πᾶνε καλά.
— Τό παιδί αὐτό, θάθελες νά τό παντρευτῆς;
— Ὄχι βέβαια. Ἔχω ἀνάγκη ἕναν ἄντρα, μόνο γιά νά κάνω ἔρωτα.

Τά ἀγόρια, βέβαια, ἀντιμετωπίζουν τελείως διαφορετικά τά πράγματα — ἐκτός ἀπό ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις. Γι' αὐτό καί παραθέτω ἐδῶ, μόνο τέσσερις χαρακτηριστικές περιπτώσεις:

● Ο ΓΙΑΝΝΗΣ, 23 ἐτῶν, εἶναι ἀπό τό Βόλο. Σπουδάζει στή Γεωπονική. Λίγο παχουλός, ἀλλά συμπαθητικός.
— Στήν ἀρχή, ὅταν ἦρθα στή Θεσσαλονίκη, ἀντιμετώπισα πολλές δυσκολίες, στήν προσπάθειά μου νά βρῶ σύντροφο. Κυνήγησα Σαλονικιές, ἀλλά ἀπέτυχα. Χόρτασα χυλόπιττα πρίν ἀπό τή Σαρακοστή. Ὕστερα, στρώσανε τά πράγματα. Οἱ φιλενάδες μου, ἦσαν ὅλες μαθήτριες Γυμνασίου. Δεκαεννιά χρονῶν ἐγώ, δεκαέξη αὐτές, ὡραία διαφορά ἡλικίας.
— Οἱ φοιτήτριες;
— Ἐκεῖνο πού παρατήρησα εἶναι, ὅτι οἱ φοιτήτριες ψάχνουν νά βροῦν φίλο, ἀνάμεσα στούς δημιουργημένους ἀνθρώπους. Ἔτσι, ἐγώ πού εἶμαι φοιτητής καί μέ σνομπάρουν, ἤ μέ μαθήτριες θά πάω, ἤ μέ τριανταπεντάρες, σαραντάρες, σαρανταπεντάρες—ἄν, κι' αὐτό, προϋπόθετη νάχης μπῆ σ' ἕνα κύκλο.
— Μοῦ κάνει ἐντύπωση, τό ὅτι πηγαίνεις μέ κοριτσάκια 16 ἐτῶν. Ἡ μᾶλλον, τό ὅτι ἔρχονται μαζί σου τόσο μικρά κορίτσια...
— Ἔρχονται. Καί πολλά μάλιστα. Στό δωμάτιό μου. Ὅταν ἤμουν στό πρῶτο ἔτος κι' ἔμενα στήν ὁδό Σαρανταπόρου, εἴχαμε «πήξει» ἀπό μαύρη ποδιά. Ὅσο περνᾶνε, ὅμως, τά χρόνια, βαρυέσαι τίς μαθήτριες, βρίσκεις κάποια συμφοιτήτριά σου, ἀπό τό ἔτος σου καί κάτι κάνεις. Χρειάζεται, ὅμως, πολύ ψήσιμο. Τόν πρῶτο χρόνο εἶναι πού σοῦ τή δίνει, γιατί νομίζεις πώς ἔλυσες τό πρόβλημα μέ τίς συμφοιτήτριές σου καί σπᾶς τά μοῦτρα σου.

Στό αὐριανό φύλλο

ΕΝΑ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

●

ΤΑ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ

Ἐνάτη ἀνταπόκριση ἀπό τή Θεσσαλονίκη

● ΚΙ' Ο ΧΡΗΣΤΟΣ εἶναι ἀπό τό Βόλο. Εἰκοσιτριῶν ἐτῶν. Καί ἀρκετά συμπαθητικός. Τελειώνει τήν Ὀδοντιατρική.
— Μᾶλλον δέν ἀντιμετώπισα σεξουαλικό πρόβλημα. Βρῆκα εὔκολα φιλενάδα. Στήν ἀρχή, βρῆκα μιά Βολιώτισσα, γνωστή μου ἀπό τό Βόλο. Ἦταν παρθένα. Ἀπέφυγα νά κάνω μαζί της ὁλοκληρωμένο ἔρωτα, ἀπό φόβο μήπως μέ τυλίξει. Τώρα, εἶμαι καλά. Ἔχω μιά μόνιμη φίλη καί δυό - τρεῖς ἀκόμα.
— Μήπως αὐτή τή μόνιμη σκοπεύεις νά τήν παντρευτῆς;
— Ἴσως. Εἶμαι ἐρωτευμένος μ' αὐτό τό κορίτσι.

● ΤΗΣ Ὀδοντιατρικῆς καί ὁ Παράσχος. Εἰκοσιτριῶν ἐτῶν, ἀπό τή Λάρισα καί ὡραῖο παιδί.
— Συνάντησα σοβαρά προβλήματα στήν ἀρχή. Ὅλο σέ οἴκους ἀνοχῆς ἔτρεχα.
— Ἔχει πόρνες ἡ Θεσσαλονίκη;
— Πάρα πολλές. Ὑπάρχουν ξενοδοχεῖα, πού ἔχουν δυό - τρεῖς καί διαλέγεις.
— Αὐτά, στήν ἀρχή. Μετά;
— Σιγά - σιγά βολευόμουνα, μέ ὅ,τι τύχαινε. Ἔτσι, πάντα.
— Σέ τί ποσοστό οἱ φοιτητές βρίσκουν φιλενάδες;
— Σ' ἕνα ποσοστό 80%. Οἱ ὑπόλοιποι, πηγαίνουν στά γνωστά ξενοδοχεῖα. Καί βέβαια, ὑπάρχουν καί μερικοί πού δέν ἐνδιαφέρονται γιά κορίτσια.

● Ο ΑΝΤΡΕΑΣ, 21 ἐτῶν, ἀπό τή Μυτιλήνη, εἶναι τριτοετής τῆς Νομικῆς. Μᾶλλον ἄσχημος.
— Στά τρία χρόνια πού εἶσαι στή Θεσσαλονίκη, πῶς ἔλυσες τό σεξουαλικό σου πρόβλημα;
— Μέ πολύ νεαρές κοπέλλες. Σ' αὐτά τά τρία χρόνια, πέρασαν ἀπό τά χέρια μου πάνω ἀπό δέκα.
— Ἀπ' αὐτές, πόσες ἦταν παρθένες;
— Οὔτε μία! Ἕνας φίλος μου, ὁ Νίκος, ὡραῖο παιδί, θάχε, ὥς τώρα, πάνω ἀπό εἴκοσι φιλενάδες. Ἀπ' αὐτές, δυό - τρεῖς ἦταν παρθένες. Ἕνας ἄλλος, ὁ Χρῆστος, εἶχε δεσμό μέ 7—8 κορίτσια κι' οἱ περισσότερες ἦταν παρθένες. Μυστήρια πράγματα...

● Ο ΒΑΣΙΛΗΣ, ἀπό τή Νέα Φιλαδέλφεια, φοιτητής τῆς Ἰατρικῆς, 20 ἐτῶν, εἶναι πολύ συμπαθητικός.
— Φιλενάδα ἔχεις;
— Οὔτε εἶχα, οὔτε ἔχω. Πιστεύω στόν ἔρωτα, ἀλλά τόν βλέπω μέ σεβασμό. Δέν μπορῶ νά δῶ ἕνα κορίτσι, νά τοῦ πῶ ὅτι τό ἀγαπῶ καί θά τό παντρευτῶ καί μετά νά τό παρατήσω. Δέν μποροῦμε ν' ἀφήνουμε ψυχές, ἔτσι, στό δρόμο. Εἶναι ἀντίθετο μέ τίς ἰδέες μου. Θά βρῶ, ἀλλά ὅταν θά βρῶ, θά εἶναι κάτι σοβαρό, ἡ γυναίκα πού θά παντρευτῶ.
— Δέν πῆγες ποτέ μέ γυναίκα;
— Ὄχι. Εἶναι θέμα ἐγκρατείας, πού μοῦ τὄχει μάθει τό Εὐαγγέλιο. Πάω στήν ἐκκλησία καί μοῦ ἔχουν μάθει, ὁ Χριστός καί ἡ Ἐπιστήμη, πώς ἡ ἐγκράτεια κάνει καλό, ἀντίθετα μ' αὐτά πού λέει ὁ κόσμος...

ΛΕΥΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ